

CARMEN GRATULATORIUM,
IN GRATIAM ORNATI VIRTUTE ET
ERUDITIONE IUVENIS, IOANNIS CHRISTANNI NOPPIS ROT-
uulani, Conterranei sui perchari, cum supremos in Philosophia honores in celebri Ingolstadi-
ensium Academia publicè consequeretur, Scriptum per Ioan. Hildebrandum Mæcherum.

Ergo Maronæo linguam formare Cothurno
Phæbe ueni, Sappho mihi nam sua plectra negavit,
Innocuæ chordas citharæq; inuidit. iners ne
Carmen arem, calamum fecundo afflato fauore.

Ingeniis quondam prima est data gloria Musis,
Splendida nec uano crescebant nomina plausu
Ingenijs, palmamq; suam pius ardor habebat,
Cum **SAPER E** est homini reputatū summa beatæ
Pars uitæ, & pulchra ornatum uirtute nitere.
Culturis animi positis in honore, sed ipso
Corpore non spacio modò succedente pusillo.

At cum paulatim ueris obrepere causis
Somnia uisa, pios & perturbantia sensus,
Et subitum exitium sanis minitanti uotis.
Ut plus rusticitas, error, uis, arma ualere,
Quam cum Pierio Phœbus grege, & inclytâ Pallas,
Occidit & precium uirtutis, & artibus ipsis
Debita subtrahitur reuerentia, debita cura.
Unus honos rebus leuioribus, artibus unus
Fertur honos, & habet solum sua præmia corpus,
Pulsata uirtute procul, procul ire coacta.

Iam desolatæ passim, laceræq; iacebant
Ingenue Musæ, uigor haud spirabat in illis,
Omnibus exclusæ congressibus, omnibus aulis,
Emendatis requiem coepere sub auribus.
Contemptum peperit rudis ignorantia Musis.

Nemo Sophos in honore fouet, nemoq; poetas,
Pro cithara ignauum crepitat deliria cornu,
Pro Sophia crudas leuis occupat alea mentes:
Non artes reliquæ, quarum Dialectica serua est,
Septenæ numero, per docta theatra sonabant.
Tanquam carceribus conclusæ triste silebant.

Quin etiam diuina suam sapientia sortem
Visa queri, non digna audis immersa tenebris:
Quæ quamuis per se, tanquam prælucida lampas,
Usq; micare potest (non indignata doceri,
Et lucem adcipere, & uerbis melioribus edi)
Humanis animis gaudet splendere, cupitq;.

Iam nec in æquarum superest rata gloria legum
Arte, sacros Regum motus incuria turpat,
Et decreta nihil, nihil & pia iura coluntur,
Ut superos petijt Iustissima Diua recessus,
Incultos exosa homines, & inertia secla.

Sed quoq; Naturæ summi iacuere Magistri
Neglecti, nemo sese nouisse quod ardet.
Semina non rerum quisquam rimatur, & ortus,
Cur nos blanda dies radianti ad fulgeat aura,
Nox contra radijs inducat nubila abactis
Atq; fatigatis rebus ferat apta quietem.

Tandem ne prorsus lapidis crudefceret instar
Mens humana, ruat tantisue erroribus icta,
Irrisa en iterum redit in præcordia uirtus,
Atq; iterum, falsa prius est quod imagine cultum,
Corpus deseritur, uirtuti pristinus ardor
Redditur, & magno reuocatur Diua triumpho
Pectoribus Pallas, montis reuocantur alumne
Parnasi. Latices quiuis gustare sacratos
Gestit, & abluere inculti penetralia cordis,

Ut uidet enerues animos uirtute, iacere,
Omniaq; horrendis esse obfusa tenebris,
Rebus opem ratio consultæ indagine mentis
Ni ferat, & stabili quid uis moderamine firmet.

Quo uenit loca cuncta bonis celebrata Lyceis
Ut fierent, Musisq; fauor, Phœboq; rediret.
Passim iam Musis doctæ coepere palestra
Ornari, institui monitis puerilia sanis
Ingenia, & ueræ monstrari dona salutis.

Hæc nam principibus non aspernanda sedebat
Cura animis, magnisq; uiris, sanctisq; Monarchis,
Scilicet egregios uirtute, fideq; Magistros
Undiq; sortiri, placidisq; adcondere dictis:
Quorum esset munus teneram instituisse iuuentam,
Fingere molliculas solerti tramite mentes.
Præcipientes frenis, tardos calcaribus, inter
Palladij septi lepidissima prata fauore.
Et, quia laudis amor studia ad meliora supremum
Calcar habet, titulis, gradibusq; attollere dignos:
Sicq; ansam præbere, piæq; aperire fenestram,
Aurea quò uirtus latè sua regna propaget,
Et tandem, prius indigne suppressa resurgat.

HEROAS BOIOS nò dispar gloria mouit,
Ut celebresq; Sophos, dignos & Apolline uates,
Expertos Medicos, Legum æquarumq; peritos,
Ac qui diuinæ nouissent mystica chartæ
Reddere sensa, simulq; imbutos Artibus istis,
Quæ præter reliquas liberrima corda requirunt,
Undiq; non paruis accitos sumptibus, atq;
Clarum Ingolstadium iussos habitare, Mineruæ
Præficient, structæq; scholæ, pubiq; docendæ,
Atq; illis statuunt stipendia Regia, quæ sint
Indulti studijs non præmia uana laboris.

Hinc, hinc tot cultos iuuenesq; uirosq; senesq;
Insignes pulchris titulis, & honoribus auctos,
In quascunq; plagas orbis cum laude remittit
Sæpè Ingolstadium, cœli per compita notum.

Quo Christanne loco ne tu indotatus abires,
Ne patrios expers laudis repetasuè penates,
Nil magis in uotis ponis tibi, nil tibi curæ
Plus est, quam sacre noctesq; diesq; Mineruæ
Castra sequi, didicisse bonasq; fideliter Artes.
Imbuis ingenium laudatis moribus, omnem
Atq; moues lapidem, ne sit te doctior alter.

Non emitur precio uirtus, non gloria nummo,
Non prece uicturum nomen: non lenta coronant
Ocia, sed uigili studio fit, quicquid honestum est.

Ergo tuæ curæ, tua teq; insomnia uota,
Hoc decus eximium faciunt meruisse, Magistri
Nomine ut ornatus patrias reuocaris in oras,
Nempè tibi laudi, generiq; futurus honori,
Quod tibi gratulor, & faustum precor omne nomen.

Eiusdem numerale ad Candidatum.

Festa Dies sancto est Polycarpo, Vera trophea
Qua Christanne parat Doctus Apolloti.

Ex Typographia Vveissenhorniana.

